

**УХВАЛА
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Шостака Радомира-Всеволода Васильовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини першої статті 60 Цивільного процесуального кодексу України

К и ї в
7 травня 2026 року
№ 109-3(I)/2026

Справа № 3-87/2026(205/26)

Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Петришина Олександра Віталійовича – головуючого, доповідача,
Грищук Оксани Вікторівни,
Олійник Алли Сергіївни,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Шостака Радомира-Всеволода Васильовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини першої статті 60 Цивільного процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Петришина О.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. До Конституційного Суду України звернувся Шостак Р.-В.В. із клопотанням перевірити на відповідність частині першій статті 8, частині третій статті 22, частині першій статті 55, статті 59, частині першій статті 64, частині четвертій статті 131² Конституції України (конституційність)

частину першу статті 60 Цивільного процесуального кодексу України (далі – Кодекс).

Частиною першою статті 60 Кодексу визначено, що „представником у суді може бути адвокат або законний представник“.

Суб'єкт права на конституційну скаргу зазначає, що застосування в остаточному судовому рішенні у його справі оспорюваного положення Кодексу „стало підставою для обмеження права заявника на вільний вибір представника та ефективний судовий захист. Таким чином, саме застосування цієї норми призвело до звуження змісту та обсягу конституційних прав“.

На підтвердження своєї позиції Шостак Р.-В.В. посилається на окремі приписи Конституції України, Кодексу, Закону України „Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)“ від 2 червня 2016 року № 1401–VIII, Конвенцію про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, Висновок Конституційного Суду України від 31 жовтня 2019 року № 4-в/2019 та на окрему думку судді Конституційного Суду України Мельника М.І. щодо цього висновку, а також на судові рішення у його справі.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); у конституційній скарзі має міститись обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга є

прийнятною за умов її відповідності вимогам, визначеним статтями 55, 56 цього закону, та якщо з дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням, у якому застосовано закон України (його окремі положення), сплинуло не більше трьох місяців (абзац перший, пункт 2 частини першої статті 77).

2.1. Із конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається, що остаточним судовим рішенням у справі Шостак Р.-В.В. є постанова Верховного Суду у складі колегії суддів Третньої судової палати Касаційного цивільного суду від 19 грудня 2024 року. Конституційна скарга надійшла до Конституційного Суду України 14 квітня 2026 року, тобто після спливу трьох місяців із дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням.

Отже, конституційну скаргу подано поза межами строку, встановленого пунктом 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, проте клопотання про поновлення пропущеного строку Шостак Р.-В.В. не висловив. Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

2.2. З аналізу конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається, що Шостак Р.-В.В. не навів аргументів, які підтверджували б, що застосування оспорюваного положення Кодексу в остаточному судовому рішенні призвело до порушення його прав, гарантованих Конституцією України. Фактично суб'єкт права на конституційну скаргу висловив незгоду з висновками, викладеними в остаточному судовому рішенні в його справі, що не можна вважати належним обґрунтуванням тверджень щодо невідповідності Конституції України (неконституційності) частини першої статті 60 Кодексу.

Отже, автор клопотання не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

п о с т а н о в и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Шостака Радомира-Всеволода Васильовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини першої статті 60 Цивільного процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**